Nr. 12a | Lwów, w Grudniu 1927 | Rok IV.

Adres Redakcji: Władysław Finze Lwów, pl. Marjacki l. 9.
Adres Administracji: Lwów Urząd Skarbowy Dzielnica I. Plac Clowy l. 1.
Adres Przewodniczącego Towarzystwa: Zygmunt Horwáth, Izba Skarbowa Wydział II lub Kurkowa 3. Lwów.

GŁOS URZĘDNICZY

Cena 50 groszy

Organ małopolskich urzędników rachunkowo kasowych.

Wychodzi raz w miesiącu

Redaguje Komitet. Odpowiedzialny redaktor: Władysław Finze. Nakładem Towarzystwa Małopolskich Urzędników rach. kasowych

Pokrzywdzenie przy nominacjach.

Przy przeprowadzaniu nominacji na wolne w etatach miejsca w wyższych stopniach były po koniec roku 1923 brane pod rozwagę i wchodziły w rachubę tylko dwa warunki.

Warunkami tymi były kwalifikacja i starszeństwo służbowe danego kandydata.

Gdy Ministerstwo Skarbu w pierwszej połowie r. 1924 uległo reorganizacji, a etat roczny został podzielony na kilka „podetatów“, powyżej określone dwa właściwe i słuszne warunki, od których powinna była być zależną nominacja, musiały niemal zupełnie ustąpić przed nowem kryterjum. A tem nowem kryterjum było przedewszystkiem stwierdzenie, czy w pewnym wydziale służby (urzędzie) był *zamiar* w czasie dokonywania nominacji ustalenia pewnej ilości wyższych stopni, czy też tego *zamiaru w danym czasie nie było*.

Taka komplikacja „zamiarów“ z rzeczywistym stanem rzeczy nastąpiła zaś z tego powodu, że zamierzone ustalenie urzędników, odkładane rok rocznie do dziś dnia, pozostaje nadal niestety jeszcze kwestją otwartą.

Tymczasem co się dzieje.

Następują zmiany w zakresie działania poszczególnych jednostek i podjednostek, zmiany w organizacji władz i urzędów, które domagają się obecnie zupełnie innego ustosunkowania się i ilości i jakości urzędników.

Ruch personelu, spowodowany zreszpotrzebą służbową, przekreśla w konsekwencji zupełnie w latach następnych to, co miało stanowić w poprzednich latach podstawę obranego kierunku przy nominacjach.

Ustalenia zaś ilości i jakości stanowisk nadal nie ma.

Dla uniknięcia zatem na przyszłość pokrzywdzeń całego szeregu interesowanych, nie ma innego wyjścia i być nie może, *jak uzależnienia mianowania urzędników na wolne miejsca w etacie tylko od starszeństwa służbowego i od posiadanej kwalifikacji.*

Wszak utrzymując tę zasadę, — zresztą tą najsłuszniejszą — nie narusza się przez to zupełnie nawet ewentualnie w przyszłości mającej obowiązywać zasady „stanowisk“, gdyż przez odpowiednie przesunięcie personelu (ale we właściwym czasie) wszystkie stanowiska, będą mogły być należycie obsadzone bez żadnej trudności i przeszkody.

Mówiąc o tych nominacjach na przewidziane (ale jeszcze nie ustanowione) stanowiska, nie możemy pominąć jeszcze jednej zasadniczego znaczenia kwestji.

Mianowicie w każdym razie przy ewentualnych nominaciach na stanowiska należy rozróżniać, w jakich wypadkach *nominacja jest rzeczywiście nominacją na pewne „stanowisko“, a w jakich wypadkach nią nie jest.*

Otóż podkreślić należy, że o ile dla pewnego stanowiska są unormowane dwa stopnie służbowe (jeden wyższy, a drugi niższy), to mianowanie urzędnika na wyższy stopień z pozostawieniem go na zajmowanem dotychczasowem stanowisku, nie jest i nie może być uważane jako nominacja na stanowisko, lecz tylko za nominację osobistą, (na wolne miejsce w etacie).

I tak n. p. nominacja referendarza z VIII do VII stopnia, inspektora skarbowego z VII do VI, asesora z VIII do VII, Naczelnika Kasy sk. z VIII do VII, kontrolera z IX do VIII i t. d. jest zawsze tylko awansem osobistym (a nie na stanowisko).

O ile zatem wchodzi w rachubę obsadzenie wolnego danego wyższego stopnia w etacie, w takim razie winno być brane w rachubę przy równorzędnej *kwalifikacji tylko i wyłącznie starszeństwo służbowe, skoro samo stanowisko właściwie już jest obsadzone.*

Chcemy wierzyć, że podniesione tu uwagi znajdą należyte przyjęcie.

Z posiedzenia Wydziału.

W dniu 24 listopada br. odbyło się posiedzenie lwowskich członków Wydziału naszego Towarzystwa. Na posiedzeniu tem przyjęto do wiadomości sprawozdanie delegata do Warszawy (w dniach 26—30 października 1927) tak w sprawie poparcia znanych dezyderatów Towarzystwa co do sposobu przeprowadzania na przyszłość nominacji, w sprawie ustalenia i innych, jak i w sprawie wzięcia udziału w posiedzeniu Zarządu S. U. S. (dnia 28/X).

Zaproszeni po raz pierwszy zastępcy (delegaci) prowincjonalnych stowarzyszeń (związków) urzędników skarbowych na posiedzenie S. U. S. mogli na tem posiedzeniu z prawdziwą przyjemnością stwierdzić, iż S. U. S. działalnością swą objęło w zupełności całokształt postulatów urzędników skarbowych i że każdą słuszną sprawę — choćby ona dotyczyła tylko pewnej grupy urzędników skarbowych, nie wyłączając nawet spraw pokrzywdzonych jednostek — należycie popiera i broni.

Na posiedzeniu S. U. S. uzgodniono w szczegółach postulaty pracowników państwowych, zgłoszone na Kongres, uchwalono przystąpienie po budowy własnego gmachu, utworzenie Banku urzędniczego, wyjaśniano sprawy organizacyjne S. U. S., utworzono sekcję dla sprawy reorganizacji Kas skarbowych i t. d. i t. d.

W sprawie sposobu przeprowadzenia nominacji otrzymał nasz delegat informację w Ministerstwie Skarbu, że nasi koledzy z urzędów skarbowych wraz z kolegami z Kas skarbowych stanowią jeden i ten sam zespół działu służby skarbowej.

Sprawa ustalenia weszła w nowe stadjum. Obecnie bowiem ma być zaniechane ustalenie indywidualne (przez doręczenie osobnych dekretów), a natomiast jest rozważane wydanie ogólnego zarządzenia ustalającego urzędników, mających ku temu warunki, ewentualnie przez zniesienie art. 116 ust. o p. sł. cyw. Na razie nie istnieje zamiar do przedłożenia sprawy stabilizacyjnej na rok 1928.

Wydział nasz uchwalił, że delegacja ma w odpowiednim czasie w sprawie nominacji interwenjować w lwowskiej Izbie Skarbowej.

W sprawie tej t. j. uwzględnienia przy nominacjach starszeństwa służbowego (jak to już miało miejsce ostatnim razem w lipcu) wnoszą wszystkie organizacje urzędników skarbowych we Lwowie wspólne przedstawienie do Ministerstwa Skarbu.

Kongres.

Prawdziwie imponujący Kongres Zrzeszeń Pracowników Państwowych odbył się w Warszawie w dniach 29 i 30 października 1927 w gościnnych salach Klubu Urzędników Państwowych.

W Kongresie tym wzięli udział delegaci (w ilości około 100) czternastu Związków Centralnych zawodowych (obejmujących całą Rzeczpospolitą) i ośmiu

Związków Wojewódzkich, zatem delegaci łącznie 22 największych zrzeszeń. Prócz tego dopuszczono do uczestnictwa delegatów prowincjonalnych zrzeszeń (około 200), jednak bez prawa głosowania. W Kongresie zatem wzięło udział przeszło 300 delegatów związków i stowarzyszeń.

O jednolitym froncie pracowników państwowych może świadczyć to, że w Kongresie wzięli udział tym razem także delegaci obu ogólnych związków kolejowych, związki profesorów wyższych uczelni, T. N. S. W., Tow. Nauczycieli Szkół Powszechnych, Związki urzędników pocztowych, P. K. O. i t. d. i t. d.

Obliczając ostrożnie ilość indywidualnych członków tych zrzeszeń, które wzięły udział w Kongresie, należy stwierdzić, że Kongres przemawiał i powziął uchwały w imieniu najmniej 300.000 pracowników państwowych.

Kongres został zaaranżowany z precyzyjną starannością przez specjalny Komitet z dyrekt. Dp. M. W. i O. Okęckim, Prezesem S. U. S. Kozłowskim i sekretarzem Talko-Porzeckim na czele.

W dniu poprzedzającym rozpoczęcie Kongresu została przyjęta delegacja Komitetu Organizacyjnego Kongresu (złożona z 8 osób) przez p. Ministra Skarbu Czechowicza wraz z p. Wiceministrem Drem Grodyńskim na przeszło 1½ godzinnem posłuchaniu.

Przedmiotem omówienia była poprawa bytu pracowników państwowych i sprawa jednorazowego zasiłku dla emerytów.

Pan Minister z całą życzliwością odniósł się do przedstawionych postulatów i oznajmił, że poprawa odnośna może nastąpić tylko w ramach możliwości budżetowych przy zachowaniu równowagi budżetowej.

Nie wątpi, że źródła na pokrycie konieczności poprawy naszego losu znaleźć się będą musiały przez zwiększenie dochodów, co jednak przed 1/4 1928 byłoby trudno osiągnąć.

W I kwartale 1928 możliwa byłaby tylko pomoc w myśl dotychczasowych, ogólnie znanych oświadczeń Rządu.

Sprawa jednarozowego zasiłku dla emerytów będzie w czasie najbliższym przychylnie rozważaną. Stała poprawa bytu materjalnego emerytów, wdów i sierót jest także konieczną.

Dalsza wymiana zdań z poszczególnymi delegatami miała charakter informacyjny i dowodziła, że Panu Ministrowi nie jest obcy stan naszej sprawy i że usilnem dążeniem jego jest łagodzenie i niwelowanie tego wszystkiego, co jeszcze nie jest tak, jakby być powinno.

W dniu 29 października po wspólnem gremjalnem wysłuchaniu Nabożeństwa w Katedrze Ś-go Jana i przepięknego przemówienia Ks. Celebrującego, oraz po złożeniu wieńca na Grobie Nieznanego Żołnierza, otwarto obrady Kongresu.

Kongres zaszczycili swą obecnością p. Wicepremjer Dr. K. Bartel, Wiceminister Skarbu Dr. Grodyński, Prezes Gener. Prokuratorji Bukowiecki i kilku zastępców poszczególnych pp. Ministrów.

Kongres zagaił Prezes Komitetu Org. Dr. Okęcki bardzo rzeczowem przemówieniem, które wywarło głębokie wrażenie na obecnych.

Na wniosek Komitetu Org. przewodnictwo Kongresu objął w pewne ręce Sędzia Najwyższego Sądu p. Lorenz. Do Prezydjum powołano pp. Sikorskiego, Dra Krajewskiego, Kwiatkowskiego (Lwów), Prezesa Kozłowskiego, ks. Milika, Bajsarowicza, Łozińskiego i Gen. Springwalda, zaś na sekretarzy pp. Horwatha, Dra Ostaszewskiego i Dra Kokoszkę.

Życzenia owocnych obrad nadesłali Kongresowi Ministrowie Reform Rolnych, oraz Pracy i Opieki Społecznej, Rektor Uniwersytetu w Warszawie, Prezydent m. Warszawy i Związek Niższych Funkcjonarjuszów.

Prezes Lorenz po powitaniu Przedstawicieli Rządu, Władz i Organizacji otworzył obrady, oddając po kolei głosy referentom.

Referaty odnośne wygłosili:

a) Nacz W. Arct w sprawie ustawy o państ. służbie cywil. b) Dr. Filipek w sprawie ustawy uposażeniowej. c) Prezes Kwiatkowski i Gener. Springwald w sprawie ustawy emerytalnej. d) Dr. Krajewski w sprawach organizacyjnych.

Po wysłuchaniu referatów zabrał głos p. Wicepremjer Dr. K. Bartel. Najpierw omówił obecną sytuację gospodarczą i finansową Państwa i stwierdził, że sytuacja ta nie jest tak różową, jakby się z nadwyżek budżetowych sądzić mogło. Polska jest jedynem Państwem w świecie, które poraz drugi przeprowadzało stabilizację waluty. Ta stabilizacja wyklucza ruchomość płac. Trzymanie się oszczędności jest konieczne. Polska nie szłaby naprzód, gdyby nie zapał, który ją buduje. Jeśliby pracownikom czego odmówił, to tylko z wiedzy o sytuacji. Referat o ustawie uposażeniowej uznaje za objektywny i słuszny. Pod ten referat mógłby się podpisać. Jak dotąd zresztą radby, by pracownicy uzyskali to, czego słusznie się domagają, jednak musi stać na straży prestiges Państwa i musi przekonać zagranicę, że potrafimy sami się rządzić. Na tem stanowisku bezwarunkowo pozostanie.

Prezes Kongresu imieniem Kongresu składa p. Wicepremjerowi podziękowanie za przybycie na Kongres, wysłuchanie postulatów i życzliwe zajęcie się niemi.

Następnie wybrano przewodniczących komisji, a to: mandatowej Dra Okęckiego, pragmatyki służbowej Inż. Leszczyńskiego, ustawy uposażeniowej Star. Pokornego, ustawy emerytalnej, Gen. Springwalda, wreszcie organizacyjnej dyrektora E. Łozińskiego.

Po ukonstytuowaniu się tych 5 komisji, obrady plenum przerwano do następnego dnia.

Po południu zaś 29/X obradowały wszystkie komisje od godziny 4 do 12 w nocy.

O ile chodzi o zastępstwo Lwowa przy komisjach, to fungowali w nich z głosem stanowczym: w komisji pragmatycznej pp. Dąbrowski i Czerkiewicz, uposażeniowej kol. Horwath, emerytalnej p. Kwiatkowski, w organizacyjnej p. Magalas.

W dniu 30/X odbyło się drugie plenarne posiedzenie Kongresu, na którem wszystkie uchwały poszczególnych komisji zostały po dłuższych debatach niemal en bloc przyjęte.

Uchwały te streszczają się następująco:

Co do ogólnego Zrzeszenia uchwalono utrzymać Centralę ogólną.

W sprawie pragmatyki. Domagać się wspólnej ustawy dla wszystkich, oraz aby ustawa uposażeniowa była włączona do ustawy o p. sł. cyw.

Przy przyjęciu należy wymienić kategorję, w jakiej urzędnik zostaje przyjęty. Dopuszczalność skrócenia praktyki winna być przewidziana. Art. 14 ust. 2 należy uzupełnić postanowieniem zaliczenia nabytych praw w poprzedniej służbie. Stałą służbę ma rozpoczynać urzędnik I kategorji w VIII st., II kateg. w IX, a w III kategorji w X stopniu. Obok normalnej służby może władza zlecić urzędnikowi pełnienie innej służby, ale tylko o ile to odpowiada stanowisku danego urzędnika i godności. Za pracę nadobowiązkową należy się wynagrodzenie. Art. 30 ma być skreślony. Art. 36 ust. 3 skreślić „ważnych". W art. 37 ust. 3 skreślić „w miarę możności.

Praktykant I kategorji ma otrzymać IX, w II kateg. X, a w III kateg. XI stopnia uposażenie. Ma być wprowadzony awans automatyczny.

I kategor. w VIII st. 4 lat, w VII 7 lat, w VI 8 lat — (19).

II kategor. w IX st. 5 lat, w VIII 8 lat, w VII 9 lat — (22).

III kategor. w X 6 st. lat, w IX 9 lat, w VIII 10 lat — (25).

Opróżnione stanowiska mają być obsadzane drogą konkursu.

Art. 43: dodać w razie uniewinnienia przywraca się pełnię praw.

Art. 44 skreślić, a zastąpić: urzędn. i rodzinie wolny wybór lekarza.

Art. 55 zaliczka 1 mies. ma się spłacać w 12 ratach, dwumies. w 24, zaś trzymies. w 36 ratach. Dla prowizorycznych ma być także dopuszczalne otrzymanie zaliczki.

Art. 52 dodać: do przesiedlenia wyznaczyć termin 8—14 dni.

Art. 54 skreślić ustępy 2 i 3.

Art. 56 ze stanu nieczynnego dopiero po 3 latach można przenieść w stan spoczynku.

Art. 57 ustęp 1 wstrzymanie uposażenia skreślić, a dodać: przyczem otrzymuje dotychczasowe pobory.

Art. 62 służba prowizoryczna może trwać najwyżej 2 lata (a nie 5).

Art. 87. Ściganie występków i wykroczeń przedawnia się po 5 latach.

Art. 107 ma przewidywać awans automatyczny, praktyka 2 lata, stała służba w XIII st. 7 lat, w XII 8, a w XI 9 lat.

Art. 109 ma brzmieć jak 44.

Art. 116 należy bezwarunkowo natychmiast znieść.

Nomenklaturę stanowisk należy zmienić.

W sprawie ustawy uposażeniowej:

I. Uposażenie wszystkich osób, pozostających w publiczno-prawnym stosunku do Państwa reguluje jedna ustawa w myśl zasady, że przy równych studjach, rów-

nych latach służby i równych kwalifikacjach ma być wypłacane także jednakowe wynagrodzenie.

O ile uposażenia sędziów, prokuratorów i wojskowych będą unormowane odrębną ustawą, mają być oparte na tych samych podstawach.

II. Ma być ustanowionych 14 grup uposażenia.

III. Uposażenie ma być unormowane w stałej walucie w złotych.

W poszczególnych grupach uposażenia mają być przewidziane szczeble.

Domagamy się ustalenia wynagrodzenia pracowników przez przeliczenie przypadającej na każdą grupę dotychczasowej ilości punktów łącznie z dodatkiem regulacyjnym, licząc według obliczenia urzędu statystycznego mnożną po 57 groszy za punkt; zastrzegając, by ustalone w ten sposób uposażenie poddawane było następnie w miarę poprawy sytuacji gospodarczej (finansowej) państwa rewizji, tak, by ostatecznie uposażenia zabezpieczały byt pracownikom i odpowiadały godności Ich stanu.

IV. Dodatek ekonomiczny ma być nadal utrzymany. Przeliczenie tego dodatku na złote ma nastąpić według zasady pod 3 omówionej.

V. Ma być także przyznany dodatek kresowy w wysokości 40% pobieranego uposażenia.

Również ma być przyznany dodatek stołeczny w wysokości 30%, oraz wielkomiejski i w centrach przemysłowych i górniczych, wreszcie w uzdrojowiskach na czas sezonu w wysokości 10 do 20% uposażenia.

VI. Ma być przewidziany automatyczny awans (według rezolucji odnoszącej się do ustawy o p. sł. cyw.).

Niezależnie zaś od tego ma pracownik otrzymywać także wyższe szczeble w każdej grupie według dotychczasowej ustawy uposażeniowej.

VII W razie zamianowania do wyższego stopnia funkcjonarjusza, który ze względu na posiadany szczebel posiadał przed nominacją płacę zasadniczą, równającą się co do wysokości płacy nowego wyższego stopnia, lub płacę wyższą od tego nowego stopnia, otrzymuje ten funkcjonarjusz płacę tego szczebla w wyższym stopniu, który jest wyższy od płacy ostatnio przez zamianowanego pobieranej.

VIII. Funkcjonarjuszowi mianowanemu do wyższego stopnia, zalicza się do osiągnięcia najbliższego szczebla w tym nowym stopniu ten czas ułamkowy służby, który mianowany funkcjonarjusz wysłużył do automatycznego osiągnięcia należnego, wyższego szczebla w poprzednim niższym stopniu przed nominacją, nawet w tym wypadku, gdyby w poprzednim niższym stopniu nie był przewidziany wyższy szczebel z tytułu trzechlecia.

IX. Do art. 6 *punkt b* dotychczasowej ustawy uposażeniowej.

Urlop bezpłatny udzielony dla celów naukowych, pozostających w związku ze służbą, ma być także wliczany do osiągnięcia wyższego szczebla, względnie grupy uposażenia.

X. W razie sprawowania przez funkcjonarjusza na zarządzenie przełożonej władzy (art. 27 ustawy o p. sł. cyw. z 17/2 1922) czynności poza godzinami służbowymi więcej jak 2 godziny tygodniowo, należy się funkcjonarjuszowi wynagrodzenie za każdą godzinę nadobowiązkowej służby ta część płacy zasadniczej, jaka przypada danemu funkcjonarjuszowi za godzinę obowiązkową bez dodatku na mieszkanie.

XI Ma być przyznany dodatek na mieszkanie, którego wysokość ma się dzielić na V klas zależnie nietylko od ilości mieszkańców danej miejscowości, ale także od stosunków drożyźnianych i mieszkaniowych w danych miejscowościach.

Obliczenie podstaw dodatku na mieszkanie (niezależnie od klasy miejscowości) ma być dokonane w sposób dotychczas obowiązujący, przyczem należy co do tych podstaw uznać, że funkcjonarjuszom od I do IV stopnia należy się 8 pokojowe mieszkanie; dla funkcjonar. od V do VIII stopnia 4 pokojowe; dla funkcjonar. od IX do XII stopnia 3 pokojowe, zaś dla reszty niższych stopni dwupokojowe mieszkanie. Kwestja dodatku na mieszkanie funkcjonar. Górnego Śląska płatnych ze Skarbu Państwa ma być analogicznie unormowana, jak dla funkcjonarjuszów płatnych ze Skarbu śląskiego.

Dodatek na mieszkanie ma być wliczony do emerytury według normy dla najniższej klasy miejscowości.

XII. Domagamy się przy wejściu w życie nowej ustawy jednorazowego (pierwszego) zaszeregowania w myśl zasad automatyki z uwzględnieniem wszystkich policzalnych do wysługi lat służby (art. 14 dotychczas obow. ust. o p. służ. cyw.).

XIII. Należy przyznać dodatek za kierownictwo funkcjonarjuszom sprawującym kierownicze stanowiska.

Ponadto domagamy się:

a) by kredyty na pomoc lekarską były w ten sposób otwierane, by zabezpieczyły pracownikom możność natychmiastowego otrzymywania ich należytości, oraz zabezpieczenia na każdy rok klimatycznego leczenia, oraz aby sprawa pomocy lekarskiej wogóle była w ten sposób uregulowaną, by zabezpieczała pracownikom pełną pomoc lekarską.

b) Dzieci funkcjonarjuszów państw. należy uwolnić od wszelkich opłat w pań. zakładach naukowych (szkołach).

c) Pobieranie od pracowników w był. zaborze pruskim 3% dodatku komunalnego winno być zniesione.

Wreszcie domagamy się, aby Rząd przed uchwaleniem ustaw, dotyczących pracowników, zażądał opinji naszej Centrali.

C. d. n.

Memorjały.

Z inicjatywy naszego Towarzystwa zostały wysłane wspólnie podpisane przez Towarzystwa Urzędników Skarbowych, a to: z akademickiem wykształceniem, rachunkowo-kontrolnych, kancelaryjnych i sekwestratorów memorjały w sprawach otwarcia kredytu na zaliczki na płace, oraz otwarcia kredytu na nagrody pieniężne za prace nadobowiązkowe, ora z w sprawie nominacji.

Memorjały te zredagowane przez nasze Towarzystwo brzmiały:

a) w sprawie otwarcia kredytu na zaliczki:

Przedłużające się czasowe zamknięcie kredytów na wypłatę zaliczek na płace stało się rzeczywiście katastrofą dla funkcjonarjuszów, którzy według dotychczasowych norm posiadają wszelkie warunki do przyznania zaliczek, a otrzymać ich nie mogą tylko z powodu zamknięcia na ten cel potrzebnych kredytów.

Jeśli się nadto zważy, że zaliczki na płace wogóle były przyznawane tylko pracownikom, którzy zostali dotknięci nadzwyczajnymi wypadkami, a właściwie nieszczęściami, w rodzaju choroby w rodzinie lub nawet śmierci, oraz tego rodzaju, jak nieodzowna potrzeba klimatycznego leczenia, lub konieczność umorzenia długów, zaciągniętych bez winy urzędnika, pozbawienie pracownika tego jedynego jeszcze, a ostatecznego ratunku t. j. zaliczki, stawia go w położenie krańcowo rozpaczliwe.

Obowiązkiem naszym wprost jest podnieść, że wskutek zamknięcia kredytu zaliczkowego, dają się już tu i ówdzie zauważyć wypadki wprost ubliżające godności stanu, co przecież nie leży nawet w interesie samej służby.

Dla ilustracji stosunków podajemy jeszcze może nie najdrastyczniejszy przykład, jak n.p. wezwanie kolegów do (zwrotnej zresztą) składki groszowej na doraźną pomoc.

W tym stanie rzeczy upraszamy Wysokie Ministerstwo, aby jeśli nie z innych względów, to ze względu na dobro służby, zarządziło jak najrychlej przyznanie odpowiedniego kredytu na fundusz zaliczkowy funkcjonarjuszów.

b) W sprawie otwarcia kredytu na nagrody pieniężne:

Podpisane Stowarzyszenie urzędników skarbowych w okręgu Izby Skarbowej we Lwowie pozwalają sobie przedłożyć Wysokiemu Ministerstwu Skarbu następującą petycję:

Już samo powołanie urzędnika skarbowego nakłada na niego nierównie cięższe i odpowiedzialniejsze obowiązki w stosunku do urzędników innych gałęzi służby państwowej, zwłaszcza, że wszystkie przekazane prace musi on wykonać bezwarunkowo i bez względu na istotne przeszkody w pewnych przepisanych ku temu ściśle terminach.

Ze względu zaś na szczupłość potrzebnego personelu, urzędnicy skarbowi choćby najbardziej rutynowani i znający stosunki lokalne, nie są nigdzie żadną miarą w możności podołać bieżącym obowiązkom w godzinach urzędowych.

W tym stanie rzeczy urzędnicy Lwowskiej Izby Skarbowej, czy to na specjalne zarządzenie swoich Przełożonych, czy też z poczucia ciążących na nich obowiązków, niemal przez cały rok bieżący byli zniewoleni pracować po kilka godzin dziennie poza godzinami urzędowymi t. j. wieczorami.

Poświęcając w zupełności każdy wolny czas dla dobra służby, urzędnik skarbowy nie mógł oczywiście pomagać sobie przez przyjęcie jakichś zajęć ubocznych.

Gdyby nie nad wyraz ciężkie położenie urzędników, stowarzyszenia nie podnosiłyby powyższych momentów.

Z uwagi też na bardzo złe obecnie stosunki materjalne urzędników pozwalamy sobie upraszać:

Wysokie Ministerstwo

raczy analogicznie, jak to miało miejsce w poprzednich półroczach, przynać także i na obecne kończące się już półrocze pewien odpowiedni kredyt na obdzielenie urzędników skarbowych Lwowskiej Izby Skarbowej nagrodami pieniężnemi za spełnianie niemal przez cały rok wśród bardzo ciężkich warunków obowiązków w godzinach pozasłużbowych (wieczorami).

c) *W sprawie nominacji.*

O ile chodzi o urzędników w okręgu Izby Skarbowej we Lwowie, Wysokie Ministerstwo przychylając się do znanych i uznanych słusznych motywów zarządziło, by nominacje w lipcu 1927 na wolne w etacie wyższe stopnie służbowe były przeprowadzone z pełnem uwzględnieniem starszeństwa w służbie.

Wobec tego, że stan rzeczy w tym kierunku dotychczas nie uległ żadnej zmianie, podpisane Towarzystwa upraszają:

Wysokie Ministerstwo Skarbu

raczy zarządzić, by najbliższe na dzień 1 stycznia przypadające nominacje na wolne w etacie miejsca wyższych stopni zostały również przeprowadzne z uwzględnieniem starszeństwa służbowego.

Spostrzeżenia i uwagi rachunkowe.

(Ciąg dalszy). (5)

Już w poprzednim artykule udowadnialiśmy niecelowości przypisywanra w ks. b. kar za zwłokę od początkowego stanu zaległości, gdy jednak Min. sk. przywiązuje do tego wielką wagę, uważa obliczenie i przypisywanie kar za zwłokę za niedającą się usunąć konieczność, to uważamy za stosowne zwrócić uwagę, że po kol. 7 obecnego wzoru powinna być kolumna z nagłówkiem „Razem".

Potrzebę takiej kolumny uzasadniamy tem, że urzędnik chociażby najbardziej wprawiony, zliczając wszystkie cztery kolumny (4—7) niema żadnej pewności, że dobrze zliczył, podczas gdy mając także kolumnę „Razem" może przy każdej rubryce (linji) oraz przy sumie z całej stronicy, przeprowadzić krzyżową próbę, a wtenczas mylka rachunkowa będzie wykluczona.

Ponadto dział tych zaległości powinien być ujęty wspólnym nagłówkiem:

„Zaległość początkowa"
(czarno)
„Dodatkowe przypisy"
(czerwono)

Obecnie jest tak praktykowane, że każdy sobie „radzi" i robi tak „aby było dobrze" wskutek czego każdy robi inaczej, co jest bardzo szkodliwe dla jednolitości prowadzenia ks. bier.

Pod słowem „czarno" i „czerwono" rozumiemy, że wszystkie zaległości, istniejące w dniu 1 kwietnia winne być wpisywane czarnym atramentem, zaś przypisy za czas ubiegły, a realizowane w ks. bierczej w ciągu bieżącego roku budżetowego, winne być wypisane czerwonym atramentem przez co te ostatnie nie tylko, że uwydatniałyby się na koncie, ale nadto zliczanie tych przypisów u dołu każdej paginy ks. b. i w ogólnem zestawieniu całej ks. byłoby niezmiernie ułatwione.

Wedle wspomnianego okólnika Min. sk. ma się wpisywać do kol. 8 i 9 przypis bieżący, pod tym przypisem zaliczki z kol. 19 i 30 ks. kontowej a różnicę tych cyfr poniżej czerwonym atramentem.

Takie zestawienie kwot przypisu nie daje jasnego i łatwego poglądu na konto, dlatego też należałoby w tym wypadku uciec się do pomnożenia ilości kolumn z dwóch na sześć.

Te sześć kolumn objęteby były wspólnym nagłówkiem „Przypis bieżący" (czarno) — poniżej zaś „Dodatkowy przypis (czerwono), następnie pierwsze dwie kolumny miałyby nagłówek „Suma podatku na rok bieżący", dwie dalsze kolumny „Suma uiszczonych zaliczek (kol. 19—20 ks. kontowej)", a dwie ostatnie kolumny „Kwota do zapłaty". Przypisy podatku uskutecznione w ustawowym terminie byłyby wpisywane czarno, zaś dodatkowe wymiary dla odróżnienia tych pierwszych czerwono. Przez takie zestawienie kolumn, zorjentowanie się w przypisie byłoby dostępne nawet dla laika, nadto zliczanie kolumn na dole paginy ks. b. i zestawień byłoby znacznie uproszczone.

Kolumnę 11 i 12 obecnego wzoru druku, zaopatrzoną nagłówkiem „Umorzenia względnie odpisy" uważamy za zbędną i nieodpowiednią. W kolumnie tej wstawia się kwoty umniejszonego podatku, nadto przy zachodzących wypadkach także umorzenia w karach za zwłokę. Oczywista, że dla odróżnienia jednych cyfr od drugich, podatek wpisuje się czarnym a kary czerwonym atramentem (oczywista wedle indywidualnej kombinacji) przyczem, przy cyfrach kar musi się opisywać, że to są kary, by inny urzędnik mógł po kilku latach zorjentować się co te cyfry oznaczają.

Kolumny 11 i 12 jak wspomnieliśmy są zbyteczne, a zrealizowanie odpisów jest znacznie praktyczniejsze w tych samych kolumnach, które są objęte nagłówkiem „Uiszczenia na poczet" t.j. kol. 14, 15, 16, 17 i 18.

Co do nagłówka „Uiszczenia na poczet" to znacznie praktyczniejszem, byłoby zmienienie tegoż w następującym porządku:

„Uiszczenia"
(czarno)

zaś poniżej tych słów

„Umorzenia (Odpisy)
(czerwono)
na poczet

Następnie cały ten dział uiszczeń obejmowałby następujące kolumny:

kol. 1) Data i pozycja dziennika (Data i liczba rozp.)

C. d. n.

Wzór ks. bierczej podatku przemysłowego. Strona lewa.

Nr. porządkowy	Nr. ks. kontowej	IMIĘ i NAZWISKO a) rodzaj przedsiębiorst. b) miejsce zamieszkania c) miejsce wykonywania	POCZĄTKOWA ZALEGŁOŚĆ (czarno) DODAT. PRZYPIS ZA CZAS UBIEG. (czerwono)									PRZYPIS BIEŻĄCY (czarno) PRZYPIS DODATKOWY (czerwono)						1/3 części wymiaru z roku ubiegł. jako podstawa do obliczania kar od podatku za rok bieżący		U I S Z (czar U M O (czer			
				PODATKU				Kar za zwłokę				Suma pod. za rok bieżący		Potrącenia uiszcz. zaliczek z kol. 46 i 47		Płatna należytość podatku						PODATKU	
			za rok	Skarb.	Kom.			Skarb.	Kom.	Koszta egz.	RAZEM	Skarb.	Kom.	Skarb.	Kom.	Skarb.	Kom.	Skarb.	Kom.	Data i pozycja dziennika (data i liczba odpisu)	z roku	Skarb.	Kom.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

Strona prawa.

C Z E N I E (no) R Z E N I E (wono)								ZALEGŁOŚĆ KOŃCOWA (czarno) N A D P Ł A T Y (czerwono)											UISZCZENIE ZALICZEK kwartalnych i miesięcznych									
		Kary za zwłokę							PODATKU				Kary za zwłokę								PODATKU				Kary za zwłokę			
		ubiegłe		bieżące									ubiegłe		bieżące													
		Skarb.	Kom.	Skarb.	Kom.	Koszta egz.	RAZEM	za rok	Skarb.	Kom.			Skarb.	Kom.	Skarb.	Kom.	Koszta egz.	RAZEM	Data i pozycja dziennika	za czas	Skarb.	Kom.			Skarb.	Kom.	Koszta egz.	RAZEM
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Finze. Z drukarni Krajowej Szczęsnego Bednarskiego, Lwów Rynek L. 9.